

hoe volken zich splitsen en gaan zwermen. Vol belangstelling luisterde ik toe, totdat Bernard vertelde over tuteurs en kwakers. Jonge koninginnen die nog in de dop zitten en vreemde geluiden maken, waarop de oude koningin vertrekt of zoiets.

Toen Bernard zover was gekomen met zijn verhaal barstte ik in lachen uit.

'Ja, ja, Bernard. Ik zei het al: je had toneelspeler moeten worden. Zo'n verhaal geloof je toch zelf niet. Neem jij maar iemand anders in de maling, maar bij mij lukt dat niet'. Ik gaf hem een klap op de schouder. 'Het is genoeg geweest voor vandaag, ik kom volgende week wel weer eens terug'.

'Maar ...' sputterde Bernard tegen, maar ik viel hem in de rede: 'Het is goed Bernard, tot een volgende keer, als je in een serieuzere bui bent. Tot ziens', en luid lachend liep ik zijn terrein af.

48 — Bernard stond er een beetje beteuterd bij.

P. Paardekooper, Arnhem

Het imago van de imkerij

In Bijen 10(12): 346 (2001) was te lezen hoe en waarom Peter Elshout een aantal 'vrij gevestigde' bijenvolken vernietigde. Niet omdat ze overlast veroorzaakten (ze waren al vele jaren vertrouwde gasten in o.a. een kloostercomplex). En ook niet omdat ze aantoonbaar een besmettelijke ziekte hadden. Maar alleen omdat ze een mogelijke besmettingshaard van AVB zouden kunnen vormen. Bij mij roept zoiets afkeer op. Maar het is niet mijn bedoeling om met een beschuldigende vinger naar een persoon te wijzen. Wel lijkt me dit aanleiding voor de gehele imkersgemeenschap kritisch naar onszelf te kijken.

We zijn niet oprecht bezig wanneer we aan de ene kant ons best doen om in de beeldvorming de imkerij te etaleren als een natuurgebeuren, terwijl we anderzijds volken die geen enkele overlast veroorzaken, vernietigen. En dat alles vanuit de gedachte dat we de zaak 'onder controle' moeten houden. Een dergelijk gefixeerd zijn op een mogelijke ziekte blokkeert de weg naar vernieuwing en naar de toekomst. De bijenteelt zal mijns inziens alleen overleven wanneer we duidelijk kunnen maken dat imkeren echt een 'natuurhobby' is. En dan zullen ook contacten met andere natuurorganisaties veel vanzelfsprekender worden.

Maar als we werkelijk ernst willen maken met ons 'natuur-imago' is er geen plaats meer voor tweeslachtigheid. Er zal een werkelijke keuze gemaakt moeten worden en dat betekent in mijn beleving dat

de imkersgemeenschap vooral dienstbaarheid uitstraalt. Dienend naar de samenleving (een stuk enthousiaste educatie en samenwerking met andere organisaties) en dienend naar de bijenvolken in hun natuurlijke ontwikkeling.

Naar de bijen toe komt de dienende functie vooral tot uiting in het verschaffen van goede levensvoorwaarden. Goede huisvesting en zo natuurlijk mogelijke imkerpraktijken zullen tevens de basis vormen voor een goede ziektepreventie. Een ziektepreventie die de natuurlijke processen in het volk ondersteunt, in plaats de strijd aanbindt met een klein facet ervan.

Ad Vermaas, lid redactie Bijen

Is het toegelaten dat we even reageren...?

Onthutst lezen we het artikel i.v.m. de reactie van Lemmer op het artikel 'België, Lemmer en AVB'. Is dit een misverstand of... Zijn toonaangevende imkers dan zo rap op hun pik getrapt?

Ik dacht dat we nergens konden lezen dat er 'verwijten' werden geuit op het beheer van het bevruchtigstation Lemmer, maar wel is er, naar onze mening, begrijpelijke kritiek geuit op de gedachtengang i.v.m. het omspringen met de sanitaire beveiliging van een intensief gebruikte paringsstand die Lemmer is.

In het artikel van dhr Van Iersel wordt er een vergelijking gewaagd over de onderzoeksmethoden naar sporen van AVB. Vraag is hier of dit wel toegelaten is.

Onze vrienden uit Lemmer denken blijkbaar van niet. Wanneer er geen kritisch beeld meer mag opgehangen worden van onderzoeksmethoden en de daaruit komende resultaten dan denk ik dat er wat mis is met de vrije meningsuiting. Het geeft ons eerder het gevoel dat men bang is om, inderdaad, dingen te ontdekken die niet aangenaam zijn.

Dhr. Van Iersel heeft, naar onze bescheiden mening, meer dan gelijk met zijn beweringen. De onderzoeksresultaten zijn verschillend alleen al omwille van het feit dat er verschillende onderzoeksmethoden worden gebruikt.

En, extrapoleren of niet, wat in het artikel geschreven wordt moet ons tot nadenken stemmen. Dhr. Van Iersel is blijkbaar iemand die een goed doorzicht heeft in de situatie en die daarom blijkbaar op de brandstapel moet... We zien dit als een overdreven reactie van mensen die bang zijn...

Ook wij zijn bang... Wij zijn bang dat er bij ons, vroeg of laat, een besmetting zal gevonden worden. Het is nu bijna 10 jaar dat we de paringsstand Krevierhille